

عنوان مقاله:

«ابن فارض و معرفت عاشقانه»

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 8، شماره 32 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمد گودرزی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد، استادیار گروه ادیان و عرفان، بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

آثار عرفای بزرگ اسلامی بیانگر این حقیقت می باشد که دو عنصر محبت و معرفت نقش مهمی هم در شکل گیری و هم در مرز بندی این آثار وزین داشته اند. هر چند کمتر عارفی یافت می شود که آثارش از این دو عنصر مهم بی بهره باشد لیکن طایفه ای از عرفای اسلامی بیشتر معرفت گرا می باشند و عنصر معرفت در آثارشان نمود بیشتری دارد و طایفه ای دیگر محبت گرا می باشند و عنصر محبت و عشق در آثارشان جلوه بیشتری دارد. ابن فارض مصری (۵۷۶-۶۳۲ ه.ق) از اکابر عرفای محبت گرای سده هفتم هجری است که محبت عاشقانه-خویش را در تائیه کبری عرضه داشته و عشق بازان کوی معشوق را به خمخانه ساقی کشانده، جام وجودشان را از نور باده محبت برافروزانده است. این مقاله با عنوان (ابن فارض و معرفت عاشقانه) تلاشی است در جهت تبیین دیدگاه محبت گرایانه ابن فارض در تائیه کبری و کوششی است در بیان سیر عاشقانه محب و محبوب در مراتب و اطوار عشق.

کلمات کلیدی:

ابن فارض مصری، معرفت عاشقانه، عشق، عاشق، معشوق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311755>

